

7 Ιουνίου. Τρία χρόνια από την αποφράδα ημέρα του ακρωτηριασμού της ελληνικής εθνικής ταυτότητας. Οι 8 συμφωνίες που «δεν ακυρώνονται», αλλά ακυρώθηκαν!

Γράφει ο Ανδρέας Σταλίδης.

(Η φωτογραφία από την υπογραφή της Συνθήκης Βουκουρεστίου το 1913, στην οποία βέβαια ο όρος Μακεδονία ΔΕΝ αναφέρεται ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΦΟΡΑ, αντίθετα με τους τόνους ψεμάτων που έχουν ρίξει οι διάφοροι Κοτζιάδες.).

Αφιερωμένο στα τρία χρόνια από την αποφράδα ημέρα 17η Ιουνίου 2018, που υπεγράφη στις Πρέσπες ο ακρωτηριασμός της ελληνικής εθνικής ταυτότητας.

Οκτώ διεθνείς συμφωνίες που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα (και) με τη Μακεδονία, οι οποίες δήθεν «δεν ακυρώνονται», αλλά ...ακυρώθηκαν!

1. **Συνθήκη Αγίου Στεφάνου (1878).**
2. **Σύμφωνο Λονδίνου (1878).**
3. **Συνέδριο Βερολίνου (1878).**
4. **Συνθήκη Βουκουρεστίου (1913).**

5. **Συνθήκη Νειγύ (1919).**
6. **Συνθήκη Σεβρών (1920).**
7. **Πρωτόκολλο Πολίτη-Καλφώφ (1924).**
8. **Πρωτόκολλο Παγκάλου (1926).**

Το τραγελαφικό είναι ότι η Συμφωνία των Πρεσπών ανέτρεψε τη Συνθήκη Βουκουρεστίου, αφού και «Μακεδόνες» εφηύρε, και (Βόρεια) «Μακεδονία» έκανε αποδεκτή διεθνώς ως κράτος.

«Οι διεθνείς συμφωνίες δεν ακυρώνονται» – Το πιο σύντομο ανέκδοτο της δεκαετίας 😊

ΥΓ. Οι τόνοι ψεμάτων για τη Συνθήκη Βουκουρεστίου έχουν αφήσει αντίκτυπο στο μυαλό πολλών ανθρώπων. Έτσι, παραβλέπουν την πραγματικότητα ότι καμία συμφωνία και συνθήκη δεν παραμένει εν ισχύ αιωνίως (και αυτό είναι η αλφάβητος της Ιστορίας), και επιμένουν με τρόπο ιδεολογικής εμμονής στο ότι η Συνθήκη Βουκουρεστίου (αυτή δηλαδή την οποία έχουν ακούσει χιλιάδες φορές να μνημονεύεται) δεν ακυρώθηκε. Δηλαδή ισχύει ακόμη!

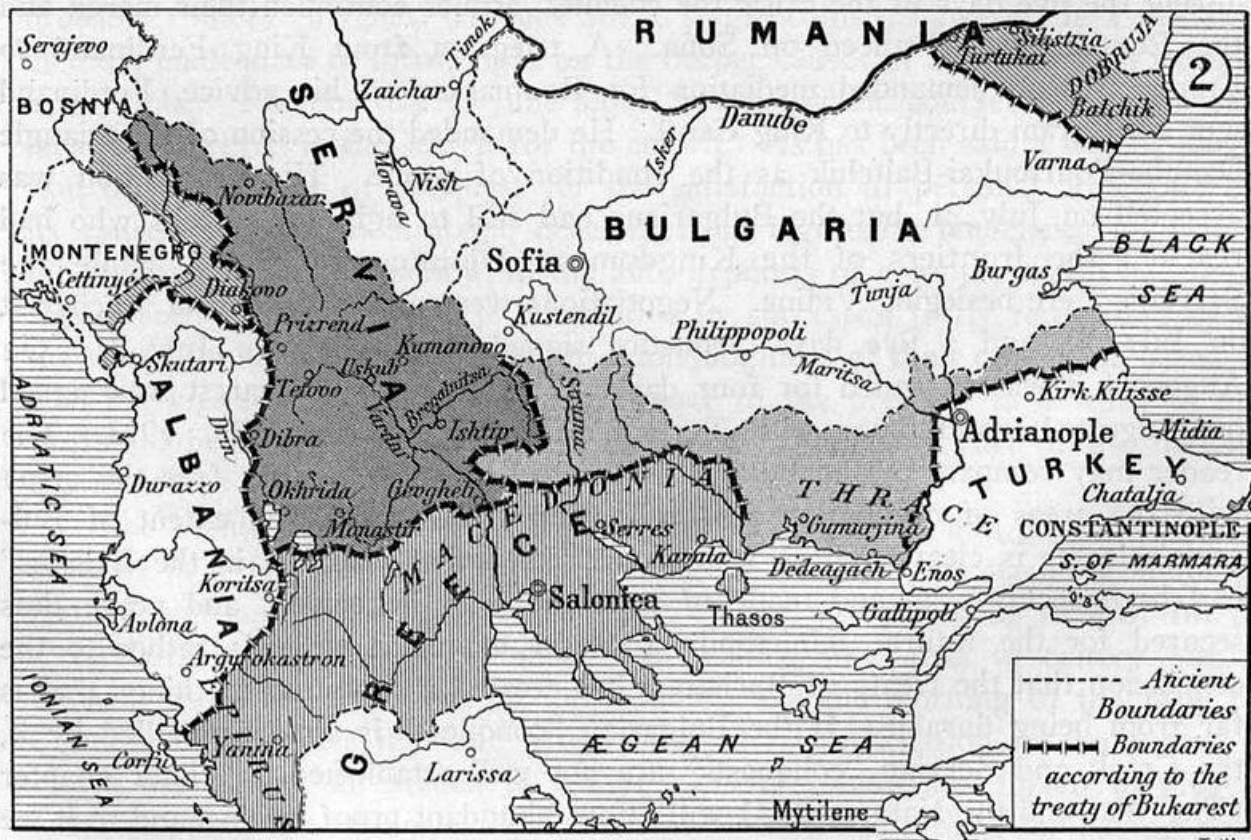
Παραθέτω λοιπόν δύο χάρτες, που προέρχονται από το λήμμα της Συνθήκης αυτής στη wikipedia με τους χάρτες του Συμφώνου του Λονδίνου (no 2 στη λίστα μου) και της Συνθήκης Βουκουρεστίου (no 4).

TERRITORIAL MODIFICATIONS

IN THE BALKANS

1. CONFERENCE OF LONDON

2. TREATY OF BUKAREST

Από τη σύγκριση του δεύτερου χάρτη με σήμερα, διαπιστώνει ο καθένας την ακύρωσή της: και εδάφη έχουν ανταλλαγεί έκτοτε, αλλά και πλήθος νέων χωρών και νέων ονομάτων έχουν στο μεταξύ δημιουργηθεί.

Παραδείγματα.

Η Στρώμνιτσα παρόλο που είχε απελευθερωθεί από τον ελληνικό στρατό στους Β Βαλκανικούς Πολέμους το καλοκαίρι του 1913, εν τούτοις ενσωματώθηκε στη Βουλγαρία στη Συνθήκη Βουκουρεστίου. Οι Έλληνες της Στρώμνιτσας την εγκατέλειψαν, διότι δεν μπορούσαν να ζήσουν υπό Βουλγαρική κατοχή. Οι περισσότεροι πήγαν στο Κιλκίς. Το 1919, παρά τη δεύτερη απελευθέρωση της Στρώμνιτσας από τον ελληνικό στρατό, η περιοχή αυτή δόθηκε στη Σερβία.

- Τότε λοιπόν έγινε η πρώτη ακύρωση της Συνθήκης Βουκουρεστίου, αφού ο χάρτης αλλοιώθηκε. Επίσης, η Σερβία (κατά τη Συνθήκη) μετονομάστηκε το 1918 σε Βασίλειο Σέρβων, Κροατών και Σλοβένων (διότι ΑΥΤΑ και μόνο τα έθνη την απάρτιζαν). Άλλη μία ακύρωση της Συνθήκης.

-

- Το 1929, μετονομάστηκε σε Γιουγκοσλαβία. Άλλη μία ακύρωση.

-

- Η διάλυση της Γιουγκοσλαβίας δημιούργησε νέα κράτη και πολλαπλές νέες ακυρώσεις.

-

- Τελευταία ακύρωση στην μακρά αυτή αλυσίδα ακυρώσεων, η Συμφωνία των Πρεσπών, κατά την οποία η Ελλάδα αναγνώρισε για πρώτη φορά κράτος με όνομα με τον όρο Μακεδονία, και το δικαίωμα χρήσης του όρου ως εθνικός προσδιορισμός (εθνότητα «Μακεδόνας»), ενώ στη Συνθήκη ούτε τέτοιο έθνος υπήρχε, ούτε κράτος, ούτε ένδειξη ύπαρξης, ούτε καν αναφορά του όρου σε κάποιο σημείο της Συνθήκης. Και πώς να υπάρξει δηλαδή, αφού μέχρι και στην απογραφή του 1921 του Βασιλείου Σέρβων, Κροατών και Σλοβένων, δεν υπήρξε ούτε ένας που να δήλωσε «εθνικά Μακεδόνας». Φανταστείτε το 1913. Αυτή η τάση επισημοποιήθηκε από τον Τίτο, το 1944.

Η Ιστορία προχωρά και αφήνει πίσω της συντρίμια από διεθνείς συμφωνίες και συμβάσεις που αντικατοπτρίζουν μόνο την στιγμιαία από-τύπωση της ισορροπίας δυνάμεων, η οποία με το χρόνο μεταβάλλεται συνεχώς.

Πηγή : <http://www.antibaro.gr/>